

[Wittrup.]

bestemt reel vare som erstatning for det afleverede brødkorn.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse i dette høje ting.

Johs. Larsen (Tune): Når jeg kan anbefale at stemme for det forslag til kornlov, der nu er forelagt her i landstinget, skyldes det forskellige forhold. For det første anser jeg en kornlov for nødvendig for at sikre, at Danmarks brødkornshøst tilvirkes til brød, hvorved befolkningens brødforsyning sikres. For det andet er det under de herskende valutaforhold af betydning, at vi ved anvendelse af brødkornshøsten til fremstilling af brød sparer dollars til indkøb af brødkorn, hvilket måske ellers ville blive nødvendigt. Da det her drejer sig om en vare, som virkelig kan produceres indenfor vort eget område, får vi altså valuta tilovers til import af varer, som ikke lader sig fremstille indenfor vort eget produktionsområde. Dette synes jeg er den vægtigste baggrund for, at vi overhovedet vedtager en kornlov. Dertil kommer, at der i det kornlovsforslag, som den højtærede landbrugsminister nu har forelagt, er foretaget en række ændringer i forhold til den hidtidige kornlov, og dem vil jeg gerne komplimentere den højtærede landbrugsminister for. Landbrugsministeren har nævnt disse ændringer, og de er alle af en sådan art, at de kun kan vinde bifald i landøkonomiske kredse, fordi de fjerner mange anstødsstene ved lovens praktisering.

Der er dog den betænkelighed ved kornlovgivningen, at man gennem denne påvirker de landøkonomiske tilstande. Det er således mærkbart, at der har været en utilbøjelighed her på rigsdagen til at fastsætte en pris for brødkornet, der befandt sig i en tilstrækkelig afstand fra foderkornets pris. Dette har bevirket, at brødkornsarealet og navnlig arealet med hvede er faldet meget betydeligt. Man har altså ikke fra rigsdagens side villet anerkende den landøkonomiske erfaring, at det er forbundet med større udgifter at dyrke hvede end at dyrke vårkorn, det, som vi her kalder foderkorn. Men det kan nu ikke hjælpe noget, at rigsdagen ikke vil anerkende landøkonomiske kendsgerninger og erfaringer, for så

går det nemlig således, som vi allerede har set, at hvedearealet går betydeligt tilbage. I 1948 tilsåedes der 81 000 ha med hvede her i landet. I 1949 var der 80 000 ha, i 1950 75 000 ha og i 1951 72 000 ha, altså et fald på ca. 10 000 ha, medens rigsdagen laver kornlove, som ikke er i overensstemmelse med den landøkonomiske virkelighed. Dette vil jeg gerne ved denne behandling af kornloven fremholde for rigsdagens medlemmer. Man må være klar over, at kornlove kunne få den virkning, at der slet ikke var nogen mening i at vedtage dem, fordi der ikke blev dyrket nogen hvede overhovedet.

Den indvending, jeg har også mod det nu foreliggende lovforslag, er altså, at afstanden er for lille mellem hvedeprisen og foderkornsprisen, og derfor beklager jeg, at man i det andet høje ting har nedsat afleveringsprisen fra 54 kr. til 52 kr., hvorved marginen mellem prisen på de to kornarter yderligere indskrænkes. Dette er resultatet af de politiske overvejelser og altså ikke udtryk for virkelig landøkonomisk betonedede overvejelser, og jeg beklager det, fordi det kan blive bevæggrund til yderligere reduktion af hvedearealerne i Danmark, men det har man i folketinget altså turdet tage ansvaret for. I betragtning af at man er nået til enighed i folketinget herom, skal jeg være villig til, da det forhåbentlig er den sidste kornlov, vi skal beskæftige os med, at anbefale, at vi også her i landstinget vedtager lovforslaget i den foreliggende skikkelse.

V. Knudsen: Jeg vil gerne deltage i den almindelige beklagelse af, at det i det ottende høstår efter krigens og besættelsens ophør er nødvendigt at fortsætte med en kornlov, med de byrder og besværligheder, en sådan lovgivning fører med sig. Men nødvendigheden af at sikre befolkningens forsyning med brødkorn indrømmes, såvidt jeg forstår, fra alle sider, og dette kan i den øjeblikkelige situation navnlig af valutariske grunde kun lade sig gøre med nogenlunde sikkerhed ved at pålægge det danske landbrug afleveringspligt for hvede og rug.

Såvidt høstudsigterne på den nordlige halvkugle kan bedømmes i dag, skulle der blive rigeligt med såvel brødkorn som foderkorn i høståret fra 1. august 1952 til 31. juli 1953. Navnlig i De Forenede Stater er der udsigt til en endog meget stor hvedehøst,